

til Disposition for Europa. Hvis nu denne Spaadom viser sig at være rigtig, er det klart, at alle de Følger af Kronestigningen, som vi forudser, vil blive i høj Grad afsvækkede, thi hvis Prisniveauet i Amerika stiger, samtidig med at vor Krone stiger, vil nogle af Vanskelighederne her i Landet forsvinde eller afdæmpes, med andre Ord, selv om vi med Rette kan sige, at vi maa tro, det bliver et Nedgangsjaar, kan vi ikke med Vished sige det. Vi kan vel sige, at Kronestigningen maa fremkalde Vanskeligheder her i Landet, men vi kan ikke vide, hvilke ændrede Forhold ude i Verden der kan paavirke disse, enten til Gunst eller til Ugunst for os. Endelig vil jeg sige, at Nedgangsaarets Virkning paa Budgettet heller ikke lader sig forud beregne, da det paavirker baade Indtægter og Udgifter og paavirker dem i et Forhold, som vi ikke i Øjeblikket er i Stand til at overse.

Vi er, naar vi nævner dette, inde paa det Spørgsmaal, som jeg tror, alle i denne Sal erkender i Virkeligheden er den nuværende og den kommende Samlings alt overrørende Spørgsmaal: vort Lands Tilbagevenden til en fast Mønt og vort Arbejde med og under den Krise, som denne Tilbagevenden vil medføre. Det er utvivlsomt det alt overrørende Spørgsmaal, og det er et Spørgsmaal, som ligger udenfor den almindelige Politik. Det har ikke været forudset i noget politisk Program og kan ogsaa kun delvis behandles ud fra almindelige politiske Synspunkter, et i saa høj Grad økonomisk Spørgsmaal, som det er, og paa hvilket Erhvervene maa have en saa afgørende Indflydelse. Men vigtigt, det vigtigste er det, og derfor er det naturligvis beklageligt, at vi i den sammenhængende Aarsoversigt, som Finanslovbehandlingen skal være, ikke vel kan drøfte det af de Grunde, som er anført af en tidligere Taler, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, paa særlig fyldig Maade. Vi vil, sagde han, om nogen Tid, forhaabentligt meget snart, faa Lejlighed til at udtale os om hele dette Spørgsmaal, som det ikke vil være heldigt at komme ind paa i Dag, da vi mangler den afsluttende Forhandling derom.

Idet jeg altsaa erkender, at vi ikke kan gøre dette, skal jeg ogsaa forsøge at overholde ikke at omtale Spørgsmaalet. Jeg skal derfor kun overfor det ærede Medlem Hr. Pürschels historiske Fremstilling af denne Sag allerede nu erindre om, at i Sommersamlingen i Aar var hele hans Parti enigt om en Udtalelse, der ønskede det daværende Punkt paa Valuta-

stigen fastholdt og den endelige Afgørelse udsat til Oktober, og at Bemærkningerne i Fremstillingen, der synes at stride imod, at hans Partis Holdning i Sommersamlingen var saaledes, derfor bør korrigeres. Min Beklagelse af, at vi ikke kan komme til at tale om Sagen i Dag, gælder derfor kun den Omstændighed, at det ikke har været muligt at forelægge Valutaforslaget straks, men denne Beklagelse har lige saa vel maaske mere Adresse til Nationalbanken end til Regeringen.

Det er meget stærkt betonet — et Spørgsmaal, som det ikke paa den Maade er nødvendigt at forbigaa —, at Prisfaldet herhjemme er en Nødvendighed under den fortsatte Valutapolitik, og jeg kan kun glæde mig over, at Finansministeren saa stærkt har betonet dette. Endvidere er man klar over, at der under Krisen kan blive Nødvendighed for Hjælpemidler, for at Krisen ikke skal slaa mere i Stykker end nødvendigt, og for at navnlig alt, som er sundt, kan gaa uskadt igennem denne Krise, saa vidt vi formaar at gøre noget derfor, med andre Ord, at man ikke lader Krisen handle, men søger, saa vidt det er muligt, at begrænse den. Om Midlerne hertil udtrykte Trontalen sig saaledes, at „man vil bestræbe sig for at finde Midler, som kan være egnede dertil, og som kan vente at finde Tilslutning hos den høje Rigsdag.“ Det forekommer mig, at der i denne Vending: „som kan vente at finde Tilslutning hos den høje Rigsdag“, ligger et Forhaandssvar paa et Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard stillede angaaende Regeringens Opfattelse af Told som Midler under denne Krise, nemlig at saadanne Midler ikke vil blive foreslaaet anvendt, fordi Told ikke kan finde Rigsdagens Tilslutning. Jeg maa sige, at det glædede mig overordentligt at høre under Udviklingen af det ærede Medlems Standpunkt — eller jeg maa sige: at læse, for jeg har haft Lejlighed til ved Velvillie fra det ærede Medlem og Bureauet at læse Talen og har derfor maaske haft endnu større Nydelse af den end andre — at læse den muntre og veltalende Fremstilling af disse ejendommelige Tilbøjeligheder til altid at undskylde Toldbeskyttelse med, at man egentlig er Frihandelsmand. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard satiriserede virkelig godt over dem, som altid begynder Forslag om Toldbeskyttelse med at sige: Jeg er egentlig Frihandelsmand. Han satiriserede ogsaa godt over dem, der sagde, at man skulde undgaa „skimlede Teorier“ og derved altid tænkte paa Frihandelen, der var ingen,